

Sygn. akt: I 1 C 1684/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 r. w Gdyni

sprawy z powództwa Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko R. W.

o zapłatę

I. Utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 15 lutego 2010 r. wydany przez Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie I Nc 2332/10 .

II. Ustala koszty postępowania na kwotę 1.007,40zł (tysiąc siedem złotych 40/100), w tym 270,00zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III. Kosztami procesu obciąża pozwanego, nakazując ściągnąć od pozwanego R. W. na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 220,00zł (dwieście dwadzieścia złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów procesu tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa, w pozostałej części przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Powód - Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w dniu 9.2.2010 r. wniósł pozew przeciwko R. W. o zasądzenie kwoty 870, 48 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 491,32 zł od dnia 21 października 2009 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na podstawie wystawionego przez siebie wyciągu z ksiąg bankowych, posiada wymagalną wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy o kredyt i elektroniczną kartę płatniczą, wynoszącą na dzień sporządzenia wyciągu, kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Jak wynika z uzasadnienia pozwu, wezwania do spłaty zadłużenia, kierowane na adres pozwanego, wracały z adnotacją poczty: "adresat nieobecny".

(pozew, k. 2-3)

W dniu 15.2010r Sąd Rejonowy w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodny z żądaniem pozwu

(nakaz zapłaty ,k. 55)

Pozwany R. W. złożył sprzeciw od w/w nakazu zapłaty i wniósł w nim o oddalenie powództwa w całości zgłaszając zarzut przedawnienia roszczenia, zarzucił też, że podpis na umowie nie jest jego

(sprzeciw ,k . 64-66)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3.8.2005 roku Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z R. W. umowę o kredyt i elektroniczną kartę płatniczą. W okresie obowiązywania umowy R. W. doprowadził do powstania zaległości z tytułu zaciągniętego kredytu, co spowodowało wystawienie wyciągu z ksiąg bankowych w dniu 21.10.2009r, w którym stwierdzono, iż w księgach Banku (...) S.A. figuruje w stosunku do R. W. wymagalne zobowiązanie w kwocie 870,48 zł, wynikające z umowy o kredyt nr (...) z dnia 3.8.2005 r., wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 491,32 zł liczonymi do dnia 20 października 2009 r. w kwocie 379,16 zł.

Umowa o kredyt- k. 12-14, W. z ksiąg Banku- k. 9

Wezwanie do zapłaty zadłużenia, wynikającego z powyższego dokumentu, kierowane na adres R. W. wróciło z adnotacją poczty "adresat nieobecny". .

niesporne, ponadto: wezwanie do zapłaty wraz z kopertą - k.10, 11;

Sąd uwzględnił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego grafologa ; powołany w sprawie biegły stwierdził w swej opinii, że podpis pod umową z dnia 3.8.2005 r złożył osobiście R. W.

Opinia biegłego k. 113-122

R. W. wpłacił całość należności dochodzonej pozwem w toku sprawy

Oświadczenie pełnomocnika powoda z dnia 3.12.2014r k. 136

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania oraz opinii biegłego grafologa. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budzą one zastrzeżeń, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że żadna ze stron, nie negowała ich mocy dowodowej.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż na podstawie wyciągu z ksiąg bankowych powoda, mającego walor dokumentu urzędowego, zadłużenie pozwanego z tytułu zawartej w dniu 3.8.2005 r umowy o kredyt, stanowi kwotę 870,48 zł. Na podstawie powyższego dokumentu, powodowi należne są również odsetki umowne w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym od kwoty 491,32 zł od dnia 20 października 2009 r. do dnia zapłaty.

Jak stanowi art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu.

Wobec faktu, iż pozwany zawarł umowę kredytu, zaprzestając spłaty wynikających z niej zobowiązań, co stwierdzone zostało dokumentem urzędowym w postaci wyciągu z ksiąg bankowych Powodowego banku, Sąd uznał powództwo za zasadne w całości.

Pozwany zapłacił należność dochodzoną pozwem w toku procesu, tym samym uznał roszczenie powoda, więc odnośnie zarzutu przedawnienia, Sąd uznał, co następuje:

Art. 118. K.p.c. stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.
A art. 120. K.p.c. , że : "§ 1. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie.

§ 2. Bieg przedawnienia roszczeń o zaniechanie rozpoczyna się od dnia, w którym ten, przeciwko komu roszczenie przysługuje, nie zastosował się do treści roszczenia. Zaś **art. 123.k.p.c., że:**" § 1. Bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji."

Skoro pozwany uznał roszczenie powoda i je zaspokoił, termin przedawnienia został przerwany.

Na mocy art. 496 k.p.c. po przeprowadzeniu rozprawy sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Skoro pozwany już po wydaniu nakazu zapłaty uznał powództwo i zapłacił żadaną kwotę, istnieją przesłanki ,aby utrzymać w mocy nakaz zapłaty ,albowiem roszczenie powoda jest zasadne i nie cofnął pozwu w tej sprawie.

Sąd uwzględniając powództwo, orzekł jak w punkcie I wyroku.

O kosztach procesu w pkt II i III sentencji wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc i art. 108 kpc w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) obciążając pozwanego kosztami procesu w całości. Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego resztę wynagrodzenia biegłego nieuiszczoną przez pozwanego w kwocie 220 zł.